

СНОШЧИ ПОМИНА ПОД ТВОЈО ПЕНЦЕР

♩ = 208

Сно-чи бо-ми-на ————— Бог ѿбо-јо ѿен-џер —————

шо ѿол-ку нош-ја ————— сбе ————— ѿе- ѿе. —————

Сношчи помина под твојо пенцер,
шо толку ношја светете,
Дали те тебе, Маре, стројвае,
или те тебе дарвае.

Ниту ме мене, луто, стројвае
ниту ме мене дарвае,
На мајка беа, лудо, братја му,
на татко беа шурја му.

Лажи бре Маре, кого ќе лажиш,
мене не можиш да лажиш,
Сношчи помина, под твојо пенцер,
со тенка пушка на рамо.

Стори да удра, Маре, мајка ти,
па жал ми падна за тебе,
Да не си плачиш, Маре, очите,
да не си вениш лицето.

Лицето, Маре, бело црвено,
каку калинка во башча,
Каку калинка, Маре, во башча,
каку симиче леринско.